

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201520
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3618201520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu I., a.s. IČO: XX XXX XXX so sídlom K. R. XX/a, D., zastúpeného S., advokátska kancelária, s.r.o. X.: XX XXX XXX, so sídlom K. XX, D. proti žalovanému T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. o zaplatenie 164,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 02.júla 2019 č. k. 5Csp/97/2018-67 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 02.júla 2019 č. k. 5Csp/97/2018-67 súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 77,89 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 77,89 eur od 30.01.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu výrokom II. zamietol. Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania výrokom III. nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 14.11.2017 Zmluvu o združenej dodávke plynu, na základe ktorej žalobca dodával žalovanému plyn, ktorý žalovaný odoberal do odberného miesta v N. ul. R. XXX/XX. Súd prvej inštancie zistil z obsahu faktúr, že suma 10 eur predstavuje náklady na zaslanie upomienky, suma 77,89 eur predstavuje nedoplatok na dodávke plynu za fakturačné obdobie od 19.03.2017 do 10.01.2018, sumu 72,09 eur predstavuje náklady na prerušenie a obmedzenie dodávky plynu vrátane dopravy pre koncového odberateľa z titulu neoprávneného odberu, suma 5 eur splatnej predstavuje náklady na upomienku. Sumu 77,89 eur ako cenu služieb označil súd prvej inštancie za vyúčtovanú žalobcom dôvodne, preto rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 77,89 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 77,89 eur odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry t.j. od 30.01.2018 do zaplatenia. Uplatnený nárok kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, lebo žalobca listom zo dňa 08.12.2017 od zmluvy odstúpil, čím sa v zmysle § 48 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluva zrušila od jej začiatku a žalobcovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje nedoplatok za dodávku plynu. Poplatok za upomienku vo výške 10 eur a 5 eur, poplatok za náklady za prerušenie a obnovenie dodávky plynu vo výške 72,09 eur spolu vo výške 87,09 eur označil za nedôvodné nároky, pretože vychádzajú len jednostranne z cenníka žalobcu, tieto neboli individuálne dojednané priamo v spotrebiteľskej zmluve, ktorý jednostranne „vyúčtoval“ žalobca ako silnejšia strana v konaní bez toho, aby žalovaný ako spotrebiteľ mohol ich výšku ovplyvniť a sú zároveň neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm. a/ a k/ Občianskeho zákonníka, ktoré neboli individuálne dojednané priamo v zmluve, lebo právny vzťah medzi stranami sporu je predovšetkým spotrebiteľským právnym vzťahom a v spotrebiteľských veciach nemožno účtovať poplatky, ktoré neboli individuálne dojednané priamo v spotrebiteľskej zmluve a podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka sú absolútne neplatné. Ďalej uviedol, že tiež ide o poplatky, ktoré

sú neprimerane vysoké, tvoria vyššiu sumu, ako je samotný nedoplatok na službách žalovaného, lebo poplatok za upomienku 5 eur nezodpovedá bežným nákladom žalobcu na poštovné náklady, ktoré žalobca ničím okrem faktúry nepreukázal. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca upomienkami disponoval, tieto do spisu predložil, ale ich doručenie ničím nepreukázal a nepochybne mu nevznikli také reálne náklady na poštovné vo výške 15 eur, ako si v skutočnosti účtoval. Pokiaľ ide o poplatok za prerušenie/obmedzenie distribúcie zemného plynu vrátane dopravy z titulu neoprávneného odberu vo výške 72,09 eur, tieto poplatky majú charakter zmluvnej pokuty, ktorá musí byť písomne dojednaná v zmysle § 544 ods.2 Občianskeho zákonníka, pričom žalobca písomnú formu zmluvnej pokuty nepreukázal, teda tieto dojednania sú absolútne neplatné s poukazom na ustanovenia § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho ich možno označiť zároveň za neprijateľnú zmluvnú podmienku vychádzajúcu jednostranne z cenníka žalobcu formulovanú žalobcom ako dodávateľom a tiež je zároveň aj neprimerane vysoká, teda je zároveň aj neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. a/ a k/ Občianskeho zákonníka, ktorá je absolútne neplatná v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka. Preto žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 87,09 eur s príslušným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 72,09 eur od 30.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 5 eur od 25.10.2017 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, a výroku III., ktorým súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal, podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovaného zaviazal i na zaplatenie sumy 87,09 eur a 5,00% úroku z omeškania ročne zo sumy 10,00 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, 5,00% úroku z omeškania ročne zo sumy 72,09 eur od 30.11.2017 do zaplatenia, 5,00% úroku z omeškania ročne zo sumy 5,00 eur od 25.10.2017 do zaplatenia a prizná mu voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 % resp. rozsudok v napadnutom rozsahu zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prvom rade namietal, že súd prvej inštancie v tejto veci vytyčil pojednávanie, toto sa malo konať dňa 25.06.2019 so začiatkom o 8,00 hod.. Najskôr v čase začatia pojednávania nemal vykázané doručenie predvolania žalobcovi na toto pojednávanie a preto vo veci konať nemal. Odročenie pojednávania je v tomto prípade spojené s konaním nového (ďalšieho pojednávania). Nie je možné odročiť pojednávanie (nezachovanie lehoty na prípravu) a rozhodnúť o tom, že ďalšie pojednávanie vo veci vytyčené/nariadené nebude a že dôjde len k verejnému vyhláseniu rozsudku. Namietal absenciu podmienok pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, pretože vzhľadom na všetko uvedené v tomto odvolaní sa v tomto konaní o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci skôr nejedná, čo neumožnilo to, aby v tejto konkrétnej veci nebolo nariadené pojednávanie. Ďalej v odvolaní poukazyval na postavenie a kompetencie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, že Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, účinné od 01.01.2016 sú podľa Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a sú formulované jasne a zrozumiteľne, že v zmysle zákona o regulácii sieťových odvetví sú obchodné podmienky žalobcu záväzné, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví mal vydať vzorové obchodné podmienky a na ich obsah, že podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách regulované zmluvné dojednania žalobcu nepodliehajú preskúmvaniu (potvrdené napr. Rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 10. septembra 2014 vo veci C 34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital, a. s.), že spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. (a nie žalobca) vykonáva prerušenie a obnovenie dodávky zemného plynu, za čo považuje (od všetkých) odplatu, že podľa § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán (teda, že tu musí byť vyšší stupeň nerovnováhy), že podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí, že Ústavný súd SR opakovane preferuje platnosť právneho úkonu, že sa týmito otázkami súd nezaoberal, hoci sa tým zaoberať mal, a že rozsudok je nepreskúmateľný. Citoval ďalej § 129 C.s.p. a vytkol súdu, že pokiaľ žaloba bola v niečom neúplná, mal žalobcu vyzvať na jej doplnenie, čo sa nestalo. Súd prvej inštancie nepostupoval podľa tohto ustanovenia zákona, čím stratil možnosť reagovať na doteraz nevyslovenú úvahu súdu o tom, ako posudzuje nárok na zaplatenie neskôr zamietnutého nároku.

3. K odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Odvolateľ v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie nesprávny procesný postup, keď podľa jeho názoru odročiť pojednávanie nie je možné bez rozhodnutia o konaní ďalšieho pojednávania vo veci. Odvolateľ citoval a svoj názor opieral o § 184 ods. 1 C.s.p..

6. Podľa § 184 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne o odročení pojednávania bezodkladne; o tom upovedomí tých, ktorí boli na pojednávanie predvolaní. Súd uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie.

7. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.06.2019 vyplýva, že súd prvej inštancie pojednávanie neodročoval. Súd vyhlásil uznesenie, ktorým nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku. Uviedol aj dôvody svojho rozhodnutia, a to hospodárnosť konania a charakter sporu. Odvolateľom citované ustanovenie C.s.p. neupravuje procesnú situáciu, ktorá v spore nastala, pojednávanie sa neodročovalo, a preto je jeho výklad procesnej úpravy v danej veci irelevantný, nespôsobilý privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia.

8. K námietke žalobcu o absencii podmienok pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania presnejšie o absencii podmienky jednoduchého právneho posúdenia veci, odvolací súd uvádza, že podľa jeho názoru uvedená podmienka podľa § 297 C.s.p. splnená bola. Vo veci nárokov žalobcu voči spotrebiteľom z formulárovej zmluvy o združenej dodávke plynu bolo súdmi Slovenskej republiky rozhodnuté mnohokrát zamietnutím nárokov na poplatky z dôvodu porušenia spotrebiteľského práva, ako tomu bolo v danom prípade (viď napr. Krajský súd v Košiciach sp.zn. 11Co/108/2018, Krajský súd v Trnave sp.zn. 9Co/110/2019, atď.). Napokon to dokazuje žalobcova obsiahla a podrobná právna argumentácia k otázke platnosti a prijateľnosti jeho obchodných podmienok obsiahnutá priamo v žalobe (totožná s odvolaním). Žalovaný sa k žalobe napriek výzve súdu nevyjadril, nerozporoval skutkové tvrdenia ani právnu argumentáciu žalobcu. Preto právne posúdenie veci bolo jednoduché, a súd prvej inštancie tak mal splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania.

9. Námietky žalobcu týkajúce sa absencie právomoci súdu vo veci posúdenia prijateľnosti či neprijateľnosti obchodných podmienok nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Predmetom sporu je nárok na zaplatenie sumy za poskytnutú službu odvodený z občianskoprávneho vzťahu založeného zmluvou o združenej dodávke plynu, teda vo veci ide o súkromnoprávny spor. Právomoc súdu upravuje § 3 C.s.p., v zmysle ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Tým nie je dotknutá kompetencia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, na ktorú osobitnú právnu úpravu poukázal odvolateľ v odvolaní. Ide totiž o verejnoprávnu reguláciu vzťahov v oblasti energetiky, teda o verejnoprávne veci.

10. Zmluva uzatvorená podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (predpis verejného práva) neurčuje charakter vzťahu poskytovateľa služieb a ich užívateľa. Vychádzajúc z § 52 Občianskeho zákonníka zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len "Občianskeho zákonníka") je zmluva o dodávke plynu podľa svojho charakteru spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca, ktorý zmluvu uzatváral ako poskytovateľ služby, je právnickou osobou - podnikateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a žalovaný je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Charakteristickým znakom tejto zmluvy je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Zmluva o dodávke plynu je v danom prípade občianskoprávnou zmluvou, ktorú Občiansky zákonník neupravuje ako typovú zmluvu. Vzhľadom na to základné ustanovenia o zmluve upravuje zákon o energetike. Všeobecné ustanovenia o spôsobilosti a o platnosti zmluvy, ako aj zodpovednostné vzťahy platia tak, ako ich upravuje Občiansky zákonník, ku ktorému je zákon o energetike v postavení špeciálneho zákona. Aj v poznámke pod čiarou č. 34 zákona o energetike sa uvádza odkaz na zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

11. K námietke o porušení procesných práv žalobcu odvolací súd uvádza, že v sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejedávanej veci, platí prejednací princíp. Prejednací princíp spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaná každá strana sporu. Strany sú povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať, ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi stranami. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné. Ak tak strany nevykonajú, potom zastihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech. V danom spore ide navyše o spotrebiteľskú vec (spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom zo spotrebiteľskej zmluvy alebo zmluvy s ňou súvisiacej). Túto skutočnosť si žalobca uvedomuje od počiatku sporu vzhľadom na jeho obsahlu právnu argumentáciu v žalobe. Postup súdu vo veciach so spotrebiteľským prvkom, výkladové pravidlá atď. sa riadi jednak všeobecnými sporovými pravidlami (ku ktorým patrí aj vyššie popísaný prejednací princíp), no podlieha i špecifickým pravidlám vyplývajúcim zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany (napr. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 290 a nasl. C.s.p. apod.), ktoré ukladajú súdu procesne „pomáhať v spore“ spotrebiteľovi ako fakticky slabšej strane sporu. Z uvedených špecifik potom vyplýva, že v tomto type sporu je povinnosť dodávateľa označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení osobitne prísna a výrazná a týka sa všetkých rozhodných skutkových tvrdení. Nedostatky procesnej aktivity strany dodávateľa nemôže súd v sporovom konaní riešiť prostredníctvom inštitútu výzvy na doplnenie alebo opravu väd podania podľa § 129 ods. 1 C.s.p., ako sa dovoľáva odvolateľ v odvolaní, pretože táto úprava sa týka len väd podania teda nedostatkov vo formálnych náležitostiach žaloby. Je teda nesprávna námietka odvolateľa, že bolo povinnosťou súdu vyzvať ho na doplnenie podania. Vzhľadom na vyššieuvedené procesné pravidlá súd tak nebol povinný vykonať, ale bolo povinnosťou žalobcu potrebné tvrdenia a dôkazy označiť a v prípade, ak tieto mal k dispozícii, i predložiť. Keďže tak nevykonal, postihli ho následky tzv. neunesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena.

12. K námietke odvolateľa o schválených zmluvných podmienkach osobitným orgánom odvolací súd poukazuje na to, že v obchodných podmienkach je upravené oprávnenie dodávateľa prostredníctvom prevádzkovateľa distribučnej siete SPP - distribúcia, a.s. na náklady odberateľa prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu z dôvodov neplnenia povinnosti na strane odberateľa, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví však neschvaľuje konkrétnu výšku odplaty za tieto služby či úkony, ktorú si žalobca určuje sám, a to s možnosťou jej jednostrannej zmeny. Úkon prerušenia dodávky plynu z dôvodu neplnenia povinnosti odberateľa má povahu sankcie za nesplnenie záväzku spotrebiteľa (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), a preto náhrada nákladov s tým spojených by mala byť od spotrebiteľa požadovaná v primeranej výške zodpovedajúcej skutočným a dodávateľom preukázateľne vynaloženým nákladom v súvislosti s týmito úkonmi príp. náhradou za vzniknutú škodu.

13. Predmetná zmluva, vrátane sporných dojednaní, spĺňa predpoklady, aby mohla byť predmetom súdnej kontroly, či nevyvolávajú hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka). Je zrejmé, že zmluvu pripravoval žalobca, že tento typ zmluvy používa voči viacerým spotrebiteľom a tiež zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že by si niektorú zmluvnú podmienku osobitne žalovaný individuálne vyjednal, že obidva poplatky (za upomienky aj za zabezpečenia fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy) nespádajú pod hlavný predmet plnenia a ani cenu poskytnutej služby za dodávku plynu. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa („Článok 3 ods.1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že: - pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom

práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“). Odvolací súd dospel k záveru, že poplatky, ktoré umožňujú odvolateľovi (dodávateľovi) získať vyššiu čiastku, ako sú skutočné náklady (poplatok za upomienku, poplatok za prerušenie dodávky plynu) narušujú značne rovnováhu zmluvných strán. Zvolená výška poplatku za upomienku má jednoznačne sankčný charakter, pretože suma 15,- eur ako paušalizované poplatky 5,- Eur a 10,- Eur, dokonca sa postupne zvyšujúce pri opakovanom upomínaní, zrejme prevyšujú skutočné náklady spojené s upomínaním dlžníka na úhradu svojho záväzku, a ako také majú povahu zmluvnej pokuty (za porušenie povinnosti zaplatiť vyúčtovanú úhradu včas), a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu sú neprijateľné a taká zmluvná podmienka je neplatná v zmysle § 52 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Zároveň za ne dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011, podľa ktorého je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). Odvolací súd osobitne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2012 sp. zn. 18Co 109/2011, podľa ktorého za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia). Práve naopak prerušením dodávky plynu bol znemožnený prístup k službám a ďalším dodávkam zo strany žalobcu. Podľa § 53 ods. 4 písm. t/ a v/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa úhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Tieto skutočnosti len podporujú to, že predmetné poplatky predstavujú iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Preto takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, ako ich predpokladá ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti a neplatnosti.

14. Odvolací súd je tiež toto názoru, že iba poukaz v žalobe, že obchodné podmienky sú dostupné na webovej stránke, v danej veci neobstojí. Odvolateľ ich v rozpore so zákazom novôt predkladá až v odvolacom konaní (§ 365 a 366 C.s.p.).

15. Napokon neobstojí argument odvolateľa o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok je podľa odvolacieho súdu preskúmateľný, pretože obsahuje dôvody, resp. argumentáciu, pre ktoré súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby v napadnutom rozsahu, rovnako obsahuje ustanovenia právnych prepisov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci a tieto aj náležite interpretoval. Súd prvej inštancie teda venoval náležitú pozornosť nielen zisťovaniu rozhodujúcich skutkových okolností, ale aj vec náležite právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odôvodnenie rozhodnutia neznamena, že na každý argument je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgias v. Grécko z 29.5.1997, Ruiz Torijac/ Španielsko z 9.12.1994). Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne, jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 44/03, III.ÚS 209/04, I.ÚS 117/05). Aj podľa názoru odvolacieho súdu, napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 2 C.s.p., je teda preskúmateľné.

16. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

17. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

18. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že ž bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).